

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **V.**, IČO: X., pobočka Nitra, so sídlom v N., proti povinnému **J. P., o vymoženie 42,32 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. Er 467/2001, o dovolaní JUDr. G. S., súdneho exekútora so sídlom exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2005 sp. zn. 7 CoE 28/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany uznesením z 8. júna 2004 č.k. 6 Er 467/2001-24, ktoré vydal vyšší súdny úradník, zastavil exekúciu [§ 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení do 1. septembra 2005 (ďalej len „Exekučný poriadok“) a JUDr. G. S. (ďalej len súdny exekútor“) nepriznal trovy exekúcie.

Výrok uvedeného uznesenia o trovách exekúcie napadol súdny exekútor odvolaním. Okresný súd Topoľčany jeho opravný prostriedok odmietol uznesením z 10. januára 2005 č.k. Er 467/2001-28, ktoré odôvodnil tým, že § 203 Exekučného poriadku neupravuje prípustnosť odvolania proti uzneseniu o trovách exekúcie.

Uznesenie Okresného súdu Topoľčany z 10. januára 2005 č.k. Er 467/2001-28 napadol súdny exekútor odvolaním. Krajský súd v Nitre uznesením z 31. marca 2005 sp. zn. 7 CoE 28/2005 napadnuté uznesenie potvrdil s odôvodnením, že § 202 ods. 2 O.s.p. nepripúšťa odvolanie proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, a že Exekučný poriadok neupravuje možnosť podať odvolanie proti uzneseniu o trovách exekúcie. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie. Namietol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V danom prípade vykonal totiž povinné úkony súvisiace s exekučným konaním, preto mu v zmysle § 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov patrí za tieto úkony odmena. Súdny podľa jeho názoru dostatočne nezohľadnili dôvod zastavenia exekúcie. Súdny exekútor z týchto dôvodov žiadal dovolaním napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdený výrok uznesenia súdu prvého stupňa zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Oprávnená a povinný sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p. a § 37 ods. 1 Exekučného poriadku) s právnickým vzdelaním, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V danom prípade smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia (o. i.) vtedy, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Konštantná judikatúra najvyššieho súdu považuje trovy exekúcie za trovy konania (viď uznesenia najvyššieho súdu z 13. októbra sp.zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010

sp.zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp.zn. 5 Cdo 170/2011 a z 13. septembra 2011 sp.zn. 6 Cdo 4/2011). Názor, že trovy exekúcie sú trovami konania, zastáva dovolací súd aj v preskúmvanej veci. Prípustnosť podaného dovolania, ktoré smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách, je vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na to by dovolanie súdneho exekútora bolo procesne prípustné, iba ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád vedúcich k zmätočnosti. Dovolací súd skúmal (§ 242 ods. 1 O.s.p.), či v konaní nedošlo k niektorej z vád uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ žiadnu z vád konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a v dovolacom konaní vada tejto povahy nevyšla najavo.

Podľa názoru dovolateľa napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Nesprávne právne posúdenie veci je prípustný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý možno úspešne uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní. Samo nesprávne právne posúdenie ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Keďže prípustnosť dovolania v preskúmvanej veci z ustanovení § 239 O.s.p. a § 237 O.s.p. nevyplýva, najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola v dovolacom konaní priznaná, lebo v ňom nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. októbra 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová